

Puterea unui singur cuvânt...

Florin-Cezar CĂLIN

În miez de noapte sufletul obtuz,
Aude răgușita ta chemare.
Învălmășit de vise și confuz,
Numele tău îmi pare o splendoare.

Țineam în mână eu speranța ta,
(știam că-i visul tău dintotdeauna).
Care-n curând mă va acapara,
De data asta pentru totdeauna.

Visezi cu ochi deschiși venirea mea,
La masa condamnatelor tăceri.
Am încercat să duc povara ta,
Dar asta nu va duce nicăieri.

Vrând parcă să nu le mai rețrăiesc,
Le smulgi din mine unul câte unul.
Dar eu nu pot să nu-ți reamintesc,
Că multă vreme chiar am fost surghiunul.

Ai fost în visul meu întotdeauna,
Care zbura ... dar s-a lovit de stânci.
Și astfel nevoit de soartă-ntr-una,
Am fost eu nevoit să merg pe brânci.

Nu am ratat nicio dezamăgire,
Tristeți cumplite m-au înconjurat.
Și dintr-o dată, fără a-mi da de știe,
În viața mea tu mi te-ai furișat.

Curând speranța n-a mai fost secretă,
(s-a prefăcut în pulbere de vânt).
O șansă disperată, dar concretă,
Răpusă doar de un singur cuvânt.